

David Saldoni: «Haurem d'afrontar que els runams no es poden dissoldre només amb aigua»

El diputat i exalcalde de Sallent va de número 14 a la llista de Junts a les eleccions al Parlament

David Saldoni, el candidat bagenc de Junts a les eleccions al Parlament | Pere Fontanals

PERE FONTANALS

07 de maig del 2024

Actualitzat a les 20:01h

Llicenciat en Administració i Direcció d'Empreses, **David Saldoni** és secretari d'organització de **Junts per Catalunya** i **diputat el Parlament** des del 2021. Els dos anys anteriors havia estat **director general de Transports i Mobilitat**, i entre 2011 i 2019, **alcalde de Sallent**. A les eleccions al Parlament del proper 12 de maig va de número 14 a la llista de la Junts a la demarcació de Barcelona.

Junts està reclamant amb molta contundència el desdoblament de la C-55...

Jo crec que aquest tema està molt clar. El Bages no pot autolimitar-se ell mateix. Hem de pensar en el Bages del 2030, del 2040 i del 2050. En el Bages del 2050 hi haurà cotxes, hi haurà busos, hi haurà molta mobilitat. I el que necessitem és tenir les infraestructures per arribar al port de Barcelona, al Baix Llobregat, a l'aeroport, igual que anem a Vic, a Barcelona, o a Terrassa o a Berga.

S'estan iniciant algunes actuacions.

Totes les inversions que s'hagin de fer ara, benvingudes siguin. Però que fer l'accés nord de Sant Vicenç o les obres que hi hagin previstes, en cap cas no hipotequin el desdoblament com a autovia d'aquesta carretera. I això ho hem d'engegar aquesta legislatura amb l'actualització dels projectes que ja estan aprovats.

I en paral·lel a això, la gratuïtat que s'ha establert per a la C-16 és suficient o s'hauria d'anar al rescat?

Benvinguda sigui la gratuïtat de la C-16, però això no ens ha de distreure de l'objectiu que és tenir també l'altra via, perquè portem gastats molts milions en els descomptes de la C-16, que estan molt bé, però que això no ha de ser l'excusa per no afrontar la inversió a la C-55. A més, hem vist com el traspàs de vehicles d'una cap a l'altra amb els descomptes no dona el resultat esperat.

Però vostès han estat molts anys en el Govern per poder-ho fer...

Hem estat molts anys al Govern, entre els quals s'han fet i aprovat els projectes del desdoblament de la C-55 fins a Castellbell. Aquests projectes estan fets i els hauríem pogut licitar. Per això, ara el que necessitem és tornar-ho a impulsar. En política no ens podem estar sempre mirant el que vam fer el 2015, el 2010 o el 2012,... perquè hi ha coses que vam fer en aquell moment que segurament avui les faríem diferent. Això vol dir que no ens ha de fer por fer autocrítica o revisar temes, però també hem de pensar en el futur. Però pensi que aquesta legislatura hem tingut una gran oportunitat, amb una vicepresidenta del Govern i tres diputats dels principals partits que érem de la comarca, i no hem estat capaços d'impulsar-ho. Per tant, des de Junts oferim lideratge.

Proposa fer lobby territorial al Parlament?

Estaria encantat de poder-ho fer. Siguem ambiciosos, no ens encotillem nosaltres mateixos i aixequem l'ànim i l'orgull del Bages.

Amb les infraestructures també hi ha el traspàs de Rodalies, amb el dubte de si el tram de Manresa - Barcelona de l'R4 entrarà, o no, en la primera fase.

Aquí és un tema que hem de veure com està planificat. Hem sentit a parlar d'una empresa

mixta que ha de gestionar aquest traspàs de Rodalies. Creiem que aquesta empresa mixta, òbviament, serà una cotilla, perquè quan tens una empresa mixta al 50% no acabes de saber ben bé qui mana. Aquest traspàs de Rodalies l'hem d'enfocar amb la força i el lideratge que donen els diputats a Madrid, però també la força de la presidència de la Generalitat. Des de Junts, el que posem a la taula és la força i el lideratge del president Puigdemont per dir que volem un traspàs integral de totes les línies i fer un paquet ràpid per poder-ho afrontar.

Aquesta és l'altra: com afrontem el traspàs del servei...

Hem de treballar amb un model de Rodalies del segle XXI i encara estem treballant amb el model de rodalies del segle passat. Hem de buscar un model que ens permeti saber les limitacions que tenen els túnels de l'entrada de Barcelona i amb aquestes limitacions muntar un sistema de Rodalies arreu del país que ens permeti convertir-nos en una mena de metro a l'entrada de Barcelona.

Però...

Probablement haurem de fer un transbord. Però ens permetrà poder arribar amb molt menys temps i amb moltíssima més freqüència. I no s'acaba aquí. A nivell local, si fem una estació al Congost, ha de ser un espai en el qual els de Sallent puguem aparcar i puguem agafar el tren d'una forma còmoda. Igual que amb la carretera, hem d'unir la força del conjunt de la comarca per definir ben bé el que volem.

Canviem de tema. Recentment el Govern va anunciar, precisament a Manresa, els nous models residencials per a la gent gran: habitatges amb usos socials.

Junts aposta per acompanyar les persones grans a poder viure la seva bellesa com vulguin. I per tant, que puguem tenir una cartera de serveis àmplia en la qual puguis tenir serveis residencials. O sigui, que per una banda puguis tenir allotjaments tutelats en els quals tu puguis viure amb un acompanyament o puguis viure a casa teva amb una assistència. I que puguis tornar enrere també, fins i tot. Per tant, cal que la cartera de serveis que s'ofereix a la gent tingui flexibilitat i adaptabilitat a les realitats del moment.

Així, ens oblidem de la residència del Xup...

Amb el tema de les residències, des de Junts creiem en l'aposta amb el tercer sector, que en saben molt. Per tant, el que hem de fer des de l'administració és intentar que els diners es multipliquin. Diners per poder fer la residència de Sallent, que l'estem fent amb diners de l'Ajuntament, principalment, la del Xup o la d'altres municipis. Hem de mirar de quins diners disposem i mirar de buscar col·laboracions públiques o privades per poder impulsar equipaments a la nostra comarca. Amb Ampans, en l'àmbit de la discapacitat, ho estem veient, per exemple, amb l'edifici que construeixen a la Parada de Manresa.

Concertació, doncs?

Hem de donar confiança al tercer sector perquè pugui afrontar inversions amb la seguretat que tindran les places concertades a llarg termini i que tot això ens permeti muntar un sistema a la nostra comarca que ens permeti tenir residències, independentment de la titularitat i de qui ho gestiona.

Repeteix: renunciem a les residències públiques?

No. Però el problema que tenim és que alguns partits polítics, per qüestions ideològiques, estan frenant el desenvolupament dels serveis i dels equipaments perquè si no són públics al 100% i gestionats de forma pública, no els volen. Els diners que tenim al Govern els hem de poder dedicar a equiparar salaris entre els professionals. Hem d'aconseguir que un professional que treballa en el tercer sector pugui cobrar igual que un que treballa en l'àmbit públic. Per poder aconseguir aquesta equiparació salarial li hem de dedicar molts diners.

Amb la crisi hídrica que patim, deu ser difícil defensar l'enviament d'aigua de l'EDAR Manresa a ICL o l'ampliació de l'Escorxador del Moianès.

Es pot i s'ha de defensar. El que demanem és que tinguem un desenvolupament industrial a la nostra comarca que pugui ser multidisciplinar, que puguem tenir des d'escorxadors fins a la mineria amb tot el que hi ha d'haver al mig. Hi ha indústries que necessiten aigua i el que hem de fer és crear les infraestructures perquè puguin tenir aquesta aigua. I hem d'aconseguir que les aigües que surten de les depuradores es puguin aprofitar per determinats temes sense haver de fer captacions dels rius. El mateix ens passa amb els escorxadors, que són uns equipaments que han innovat molt i hores d'ara estalvien molta aigua.

I com ho afrontem?

El problema és que hem de revisar les normatives. Ens hem sobre-regulat. No pot ser que, per exemple, les normatives de sanitat xoquin amb les normatives ambientals. Que d'una banda t'obliguin a l'ús d'aigua i de l'altra t'ho limitin. Hem volgut arribar a un nivell d'excel·lència regulativa que ens ha provocat un fre en molts temes. Hi ha coses que s'han de desfer.

Arreglada la normativa... com fem la resta?

Les indústries i els agricultors han de tindre les inversions i les ajudes suficients per poder optimitzar els seus processos. A ICL, si no volem tenir runams tan grans, han de tenir una alternativa. En l'àmbit de la pagesia o de l'horta, els que han millorat el seu procés no els podem tractar igual que la gent que no ha fet cap mena d'inversió. Resumint: hem de

regular quan sigui estrictament necessari i ajudar la gent a adaptar-se a les noves situacions.

I amb només aigua podrem dissoldre, per exemple, el runam del Cogulló?

No. En el seu moment vam aprovar que la muntanya de sal s'havia de dissoldre i tirar-la al mar amb aigua. Crec que la situació actual ens ha de fer pensar en nous futurs de com aprofitarem i com gestionarem aquests runams perquè no tindrem l'aigua suficient per dissoldre'ls i, per tant, la comarca també haurà d'afrontar aquest debat. Haurem de deixar molts apriorismes enrere.

Demana massa, crec...

El repte d'aquesta nova legislatura és sacsejar-nos com a país. Hi ha coses que han anat bé i hi ha coses que no han anat bé. Per tant, ens hem d'escoltar i ens hem de reconèixer amb el conjunt dels sectors. Però sobretot hi ha un segon gran bloc...

Vostè dirà..

La confiança amb la gent. No pot ser que dubtem de cada empresa que vol fer una cosa nova. Sempre son culpables abans de començar. Per tant, el que hem de fer és confiar en la gent i, per tant, que el país pugui tirar endavant, i després fer un sistema d'inspeccions per confirmar que tot estigui bé, i en cas d'haver-ho fet malament o d'haver enganyat, llavors sí que caigui el pes de la llei en l'infractor. Però d'entrada, escolta'm... tirem endavant.